

جامعه علمی و دانشگاه آزاد داغدار شهادت
دکتر محمد مهدی طهرانچی است
پرونده ویژه «فرهیختگان» درباره مشی
مدیریت ایشان را بخوانید

سوگ دانشمند ملی

دکتر طهرانچی در حمله رژیم صهیونیستی به شهادت رسید

دکتر بیژن رنجبر سرپرست دانشگاه آزاد شد

عهد دانشگاه با رئیس شهید

برای خدمت بدون توقف

سرپرست دانشگاه آزاد در گفت وگو با «فرهیختگان»:

پاسداشت خون شهید طهرانچی سرعت بخشیدن

به تحول دانشگاه در مسیر خدمت به جامعه است

همیشه استاد

معضلات و چالش های مهم آحاد گروه های جامعه هدایت شود. این جامعه محوری اماصر قادر رسانه خلاص نمی شد. کمتر واقعه مهم اجتماعی در این سال ها را می توان یافت که دانشگاه سهمی در کمک به بهبود آن یا التیام بخشیدن به چالش های مردم نداشته باشد. ایشان در ایام سیل فروردین ماه ۹۸ دستور کسب امکانات لجستیکی برای خدمت رسانی به مناطق سیل زده را صادر کرد، قرارگاه جهادی دانشگاه را برای ساماندهی جهادگران تشکیل داد و خود با حضور در لرستان و خوزستان پا به پای مردم برای کمتر شدن مشکلاتشان تلاش کرد. در روزهای سخت کرونا، ضمن آنکه تلاش کرد جریان آموزشی بدون کوتاه ترین درنگ و وقفه ای از همان روزهای ابتدایی دنبال شود، علم و توان فناوریانه دانشگاه را برای کمک به مردم به کار بست تا دانشگاه آزاد آنگونه که او معتقد بود همیشه در کنار مردم باشد.

در نگاه شهید محمد مهدی طهرانچی آنچه بالاتر از همه چیز قرار داشت منافع انقلاب اسلامی و ایران عزیز بود. در همه بزرگراه ها چنانچه تولیدات روزنامه را بر خلاف سلیقه شخصی می دیدید؛ اما آن را در جهت نفع انقلاب قلمداد می کرد. از نگاه خود می گذشت. او مدیریت رسانه را امری افتاهی می دید، به آن معتقد بود و یکی از رموز تأثیرگذاری «فرهیختگان» در این سال ها را باید در حلم آن شهید در مواجهه با نقدهای گسترده بیرونی دانست.

خالصانه کار می کرد و همین اخلاص هم به کار او برکت داده بود. در طول دوران مدیریتش مورد همه های مختلفی قرار گرفت و فشارهای سیاسی نابخردانه و ناجوانمردانه تلاش داشت تا مسیر او و حرکت دانشگاه را به نفع جریانات خاص جهت دهد. اما با صلابت جلوی دست اندازی سیاسی به دانشگاه ایستاد و در برابر همه جوسازی های حقیقی و مجازی که برخی اوقات نسبت به خانواده او هم مطرح می شد ذرهای کوتاه نیامد. فشار اجتماعی مبنای تصمیمات او نشد اگر چه همواره برای افکار عمومی

احترام و یزهای قائل بود و در امور مختلف دانشگاه نسبت به آن توجه داشت.

حُرکتش را بر محور امر ولی تنظیم کرد. در تعیین سیاست های کلی، سه دستور رهبر انقلاب را به عنوان سه اولویت اصلی در صدر برنامه ریزی ۵ ساله دانشگاه قرار داد. هر کجا که احساس می کرد حرکتی موجب رضایت رهبری خواهد شد از هیچ تلاشی برای آن فروگذار نبود. در زمان امضای حکم تمشیت امور دفتر لبنان نقش دانشگاه در مطالبه رهبر انقلاب درخصوص ایستادگی در کنار مردم لبنان و حزب الله برای او اولویت داشت و یکی از دغدغه های اصلی او بود.

توجه ویژه ای به قرآن و اهل بیت (ع) داشت. آن ها که پای ارثه های مفصل شهید نشسته باشند کمتر موضوعی را به یاد دارند که او در هنگام طرحش از کلام وحی برای روشن گری و تبیین استفاده نکرده باشد. فعالیت خود را به هر نحو با قرآن پیوند می زد و نگاه ویژه ای به یاری اهل بیت (ع) داشت. این نگاه نه تنها در رفتار و زندگی شخصی او بلکه در فضای اداره دانشگاه هم جلوه گر بود. مثلاً با همین نگاه تأکید داشت که فناوریانه دانشگاه آزاد باید مکاسب بخوانند و از آن آگاه باشند. تجربه مدیریت شهید دکتر طهرانچی در دورانی که تحقق دانشگاه نسل چهارم و جامعه پرداز یک اولویت شناخته می شود؛ اما از سطح شعار فراتر نرفته است؛ می تواند مسیری نو پیش روی آموزش عالی باز کند. مسیری که در آن همه جامعه سهم دارند. مسیری که هم رسانه دارد و هم پژوهش. هم آموزش را مدنظر می دهد. هم کاربست آن را و هم می خواهد روی پای خود باشد و باری به دولت تحمیل نکند. شهید طهرانچی رفت، اما دانشگاهی ساخت که امروز نه بادیوار ها و ساختمان ها که با روحیه تحولی و مردمی اش شناخته می شود؛ دانشگاهی که هر دانشجو در آن می تواند وارث مشعل علمی و اخلاقی این استاد شهید شود.

ادامه از صفحه یک

شاید ویژگی معلم بودن وعادت به سر و کله زدن با نسل جدیدتر در مقاطع زمانی مختلف از او کسی ساخت که از زوایه ها و تفاوت ها، جایی برای هم کلامی و تلاش برای خلق مسیر مشترک پیدا می کرد. نه به این معنا که تفاوت به کل نیست و نابود شود و طرف مقابل نظرش را در ذهنش دفن کند. این ها را نوشتم که بگویم این متن مجمل برای کسی است که دیگر نیازی به تعارفات دنیایی و تشریفات رئیس و مرئوسی ندارد. ولی کسی که به دست شقی ترین انسان های عصر و شاید هم تراز خونخوارترین های تاریخ بشر از دنیا برود، حتماً انسان عادی نبوده است. او سال ها هدف اول فرزندان ابلیس بود و برای همین مجبور به یک زندگی غیر عادی می شد. جرم او اما افتخارش بود. درجه علمی و توان دانشی درجه یکی که صهیونیست ها را دست کم دو دهه کلافه کرد، بدون شک افتخار دارد. کشف و آموزش صدها استعداد جوان ایرانی در علم پیشبران هسته ای و احتمالاً چیزهایی که ما به طور طبیعی و به خاطر ذات محرمانه کار از آن ها بی اطلاعیم، حتماً خنجر جری در پهلوی دشمن این خاک بوده و این افتخار کمی نیست. جنس این افتخار اما با پایان زندگی در دنیا و روی زمین تمام نمی شود. کار و میراث گرانبهای دکتر طهرانچی چیزی نیست که با هزاران موشک و سلاح مدرن دیگر حذف شدنی باشد. این را همان قاتل های کر و اتزده صهیونیست بهتر می دانند. از دست دادن دانشمندی که در طول سال های اخیر به اذعان دوست و دشمن مسیر دانشگاه آزاد را تغییر داد، هر وطن پرست و دل بسته انقلاب را غمگین می کند. اما این پایان زیبا و گرفتن مدال نهایی شهادت، راه محتم سال ها مجاهدت علمی شهید طهرانچی بود. به لیست شهدای بامداد جمعه نگاه کنید؛ جمعی از نخبگان علمی و نظامی که خار چشم دشمن صهیونی بودند. برای فهم کار آن ها هزاران ساعت فکر و حرف و نوشتن نیاز است. کسانی که ستون های قدرت ملی ما روی توان و عمل

سنگ ایران را بر سینه می زد

آن ها بنا شد و هر کدام میراث بزرگی بر جا گذاشتند. شاید برای فهم بزرگی وعظمت این ششهاد راه راحت تر صحبت درباره قاتلان باشد؛ چکیده مستکبران عالم و عصاره رذائل بشریت. خودشان گفته اند نتیجه ماه ها برنامه ریزی و مدرن ترین و بیروزرترین ابزار آلات نظامی و امنیتی را آن شب در حمله به جان این نخبگان به کار گرفتند. این صحنه عظیم تاریخی نشان می دهد چه جان های گرانبهایی از آغوش ملت ایران به آسمان ها پرت شدند. طهرانچی اما نه فقط یک نخبه علمی بود که توان هسته ای ایران مدیون امثال اوست، بلکه در طول سال های اخیر منشأ تحولات بزرگی در سطح آموزش عالی هم شد. شاید این ویژگی مهم طهرانچی در سایه شخصیت علمی اش پنهان شود. درباره این مسئله مهم اهالی دانشگاه و مدیران و فعالان علم و فناوری در ایران باید کار تحلیلی کنند تا ریل گذاری های او در دانشگاه آزاد به بنایی مستحکم برای آینده کشور تبدیل شود. مسئله مهم تر اما بسری من تر تصریح و تأکید بسری یک واقعیت مهم سیاسی اجتماعی است. اینکه ایران ۱۴۰۴ بیشتر از همیشه به همگرایی ملی و ترمیم سرمایه اجتماعی نیاز دارد. این هدف راهی غیر از وحدت بر سر منافع عمومی و ملی که حتماً بر پایه ارزش های بنیادین ایستاده اند، ندارد. همبستگی اجتماعی و ترمیم شکاف ها همان قدر بدون توجه به پایگاه مذهب و سنت ها نشدنی است که بدون تمرکز بر گسترش عدالت اجتماعی و آزادی های مشروع عملی نخواهد شد. دکتر محمد مهدی طهرانچی نه در جلسات خصوصی و پشت درهای بسته، بلکه در باز گذاشتن دست روزنامه دانشگاه در پیمودن این مسیر به صورت عملی نشان داد تا تأمین منافع عمومی و ملی را با عبق جان قبول داشت. امروز که همای سعادت شهادت روی شاهن های این استاد بزرگ نشسته، به راحتی می توان مشی عملی او در اداره یک نهاد اجتماعی به وسعت دانشگاه آزاد را فهم کرد و برای تاریخ ایران نوشت که او از سنگر دانشگاه سنگ ایران را بر سینه می زد. شهادت گوارای وجودش.